

For så vidt angår bobestyrernes behandling af boet, er der lagt op til en meget selvstændig rolle. Skifteretten skal efter lovforslaget kun træffe afgørelse i tvister, der kan indbringes til skifteretten af både legatarer, arvinger og kreditorer, og på den måde mener jeg man kan varetage alles hensyn. Bobestyrerne er heller ikke bundet af arvingernes beslutninger, når disse er uhenigtsmæssige, og da der som nævnt er mulighed for at indbringe sager for skifteretten, mener jeg ikke, det volder problemer.

Hvad angår de insolvente dødsboer, er der også tale om helt nye regler, idet man nu ikke længere kan erklære et insolvent dødsbo konkurs. Det lovforslag, vi behandler i Retsudvalget i øjeblikket, lovforslag nr. L 79, stemmer fint overens med de beføjelser, man nu tillægger bobestyrer, idet de svarer nogenlunde til de samme vidtstrakte beføjelser, man lægger op til at tillægge kurator i lovforslag nr. L 79. Det kan jeg fuldt ud tilslutte mig, og de konsekvensændringer, som er nødvendiggjort ved omstødelssager m.v., og de øvrige ændringer, der relaterer sig til konkursen, kan jeg selvfølgelig også tilslutte mig.

Det fremgår af lovforslaget, at retterne beskikker et vist antal advokater som bobestyrere. Det er selvfølgelig en fordel, at de advokater, som fast behandler boerne, også kan opnå den fornødne ekspertise, men jeg vil bare sige, at jeg generelt er modstander af, at det kun er særlige advokater, der skal løse opgaverne. Vi havde senest sagen om Flygtningenævnet, hvor der var lagt op til, at man skal have en speciel uddannelse. Jeg mener ikke, bobehandlingssager er så indviklede, at de nødvendigvis kun skal gå til særlige advokater, men vi kan selvfølgelig finde ud af, hvordan man har tænkt sig at få det afklaret, under udvalgsbehandlingen.

Endelig vil jeg sige et par ord om reglerne for proklama. Jeg synes, det er en god idé og helt fint, at man skærer tiden ned fra 3 måneder til 8 uger, men jeg mener, der er nogle problemer i lovforslagets § 83, hvor visse krav bliver fritaget for præklusion.

Situationen er den, at hvis bobestyreren kender kravet, er der selvfølgelig ingen problemer med, at et krav ikke anmeldes; men det fremgår, at hvis der f.eks. er sendt meddelelse til en arving, er det tilstrækkeligt til at afbryde præklusionen. Bør det ikke være sådan, at kravet skal anmeldes over for bobestyreren? Jeg mener, det bliver ganske svært at håndtere, hvis det ikke er tilfældet, og som jeg ser det, kan det

måske være sådan, at fremsender man et kontoudtog, skulle det være tilstrækkeligt til at afbryde præklusionen. Hvem har egentlig ansvaret for det? Det kan godt gå hen og skabe nogle problemer på sigt.

Endvidere mener jeg, det er et stort problem, at man stadig fastholder skattevæsenets krav på eller undtagelse for præklusion, sammenholdt med at man nu opererer med en ny skæringsdato, nemlig 1-årsdagen for dødsfaldet. Jeg ved godt, der er mulighed for udsættelse, men det er rent faktisk et problem, at skattevæsenet ikke har nogen tidsfrister. Var det ikke muligt, at man kunne tage det med i lovforslaget, når man nu er i gang med at lave reglerne om? Jeg ved godt, at det tit skyldes, at advokaterne trækker sagerne ud, men faktisk er, at det mange gange beror på, at man ikke kan få oplysninger frem fra skattevæsenet.

Hvad angår retsafgifterne, vil de ud fra en gennemsnitlig betragtning svare til den arbejdsindsats, som skifteretten skal yde. Vi kan derfor kalde det en form for brugerbetaling, og det er vi godt tilfredse med.

Jeg vil sige, at Det Konservative Folkeparti er meget positivt over for lovforslagene. Jeg har ganske vist ikke haft mulighed for at se på høringssvarene endnu, men vi vil i hvert fald gå ind i udvalgsbehandlingen med en positiv indstilling.

Anne Baastrup (SF):

Denne lovpakke kan give jurister sved på panden. Alt det, man har lært, kan man skrotte nu. Rygmarvsindlæringen var alligevel ikke til nogen nytte den dag, man måske selv fik brug for den. Det er i og for sig en lille revolution, der her sker i juraverdenen, hvor bestemmelser i Danske Lov, plakater og forordninger ophæves. Det er ikke hver dag, vi oplever det.

Hr. Oxdam gjorde meget ud af, at der sker en privatisering af dødsboskiftet med disse lovforslag. Jeg tror nu mest, det er hr. Oxdams ønske at få lidt ideologi ind i det. Jeg ser mere på, at det er en smart måde at få især det forenklede dødsboskifte frem. Det er ikke så meget et spørgsmål om privatisering, og jeg synes, vi skal afholde os fra de ideologiske debatter under behandlingen af skifteloven.

Det er mit indtryk – og her er jeg nok en smule uenig med fru Gitte Seeberg – at det er lykkedes for ministeren at afveje hensynet til kreditorer, hensynet til det offentlige krav og hensynet til arvingerne. Fru Gitte Seeberg var lidt inde på,